

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян” № 1А, 1000 София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс 987-65-14, [e-mail: arch@vas.bg](mailto:arch@vas.bg)

Изх. № 673

Дата: 16.07.2020 г.

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ
НА СЪДИИТЕ ОТ КОЛЕГИИТЕ
НА ВЪРХОВНИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

по тълкувателно дело №10/2019 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Искането за тълкуване е направено на основание чл. 125 и чл. 126, т. 1, във връзка с чл. 124, ал. 1, предл. първо, т. 5 от Закона за съдебната власт, от Председателя на Върховния административен съд - Георги Чолаков за образуване на тълкувателно дело №10/2019 г. със следния въпрос:

„Допустимо ли е обжалването на определението по чл. 200, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс от административния орган, издател на акта?”

Моля, при постановяване на решение по Тълкувателно дело №10 от 2019г., да бъдат взети предвид следните съображения на Висшия адвокатски съвет:

Разпоредбата на чл. 200, ал. 2 от АПК урежда изрично кръга на лицата, надлежно оправомощени да обжалват постановено определение по чл. 200, ал. 1 от АПК. Следва да се прави разлика между качеството на лицата, участващи в административното производство, развиващо се пред административния орган и качеството на лицата в производството, развиващо се пред компетентния административен съд.

Систематичното място на разпоредбата е в Раздел IV, Глава Десета на АПК „Оспорване на административни актове пред първата инстанция“. Безспорно е, че глава Десета реферира към правомощия на административните съдилища като първа инстанция.

Чл. 200, ал. 2 от АПК постановява: *„Определението може да се обжалва с частна жалба от страните, участващи в административното производство.”*

Предвид мястото ѝ в АПК, следва да се направи заключение, че оправомощен административен орган е бил сезиран с искане за издаване на конкретен административен акт от надлежно оправомощено лице, разгледал е съответното искане и е постановил отказ по него. Именно този отказ е станал впоследствие предмет на съдебно обжалване пред компетентен административен съд. Съгласно чл. 200, ал. 1 от АПК съдът се произнася по жалбата в едномесечен срок след сезирането му с определение.

Това определение, от своя страна, може да е предмет на съдебен контрол пред по-висшестоящата съдебна инстанция, като на основание изричната разпоредба на чл. 200, ал. 2 от АПК, надлежно легитимизираните лица да го обжалват с частна жалба са страните, които са участвали в административното производство пред първоинстанционния административен съд.

Страните, участващи в административното производство, съгласно чл. 27, ал. 1 от АПК, са заявителят, привлечените и встъпилите заинтересовани граждани или организации. Измежду тях не е посочен административният орган, тъй като в този случай, той не е страна в развиващото се пред него производство, а решаващ орган. Той е сезиран от конкретно лице, притежаващо качеството „страна“, и в ролята си на решаващ орган е постановил административен акт, предмет на обжалване по чл. 200, ал. 1 от АПК.

Вярно е, че когато дадено производство започне развитието си пред конкретна съдебна инстанция, след като производството пред

административния орган е приключило, в рамките на това съдебно производство административният орган придобива ново, различно качество – той се превръща в „страна” в процеса, а не решаващ орган, какъвто е бил, докато производството се е развивало пред него. Лицето, което е поискало издаването на конкретния административен акт и е притежавало качеството „страна” в производството и пред административния орган, също бива конституирано като „страна”, но вече в производството пред съдебната инстанция. Компетентният административен съд в съдебното производство „заема” ролята на административния орган в административното производство и действа в качеството си на решаващ орган.

Разграничаването на качеството на лицата и на административните органи в двата вида производство е от изключително значение. Невъзможно е административен орган, действащ като решаващ орган в рамките на административното производство пред този орган, да е същевременно и страна в това производство. Единствено след започването на съдебната фаза на конкретния административен процес и **след конституирането му като страна в него, административният орган, издател на обжалвания акт, придобива качеството „страна” в съдебния процес.**

С оглед на горното, изричното конкретизиране от законодателя на лицата, които са активно легитимирани да обжалват постановеното определение по чл. 200, ал. 1 от АПК - страните, участващи в административното производство, следва да се тълкува в смисъл, че **това са страните по смисъла на чл. 27, ал. 1 от АПК - заявителят, привлечените и встъпилите заинтересовани граждани или организации, но не и административният орган, издател на административния акт,** който не притежава такова качество в административното производство, а го придобива едва пред съдебната инстанция след надлежното му конституиране като страна.

Поради това административният орган, издател на акта, не е легитимирана страна да подаде частна жалба срещу съдебно определение по смисъла на чл. 200, ал. 2 от АПК.

Подкрепата на противоположната теза би довела до недопустимо смесване на качеството на административния орган, тъй като би се приело, че в рамките на производството, което е започнало при сезирането му от оправомощено лице, той действа едновременно като решаващ орган, натоварен от законодателя с правомощията да реши изхода от конкретното

производство и страна в това производство. Това съждение е грешно и противоречи на основните начала на АПК, доколкото необходимостта от разграничаване на ролите, които изпълнява всеки един участник в производството е очевидна, а така също и не издържа на правната логика. Липсата на разграничаване на производство, осъществявано пред оправомощен административен орган и производство, осъществявано пред съдебна инстанция, също е недопустимо.

Административният орган, издател на акта, ще има качеството „страна” в процеса, единствено когато той се развива пред компетентна съдебна инстанция, но притежава качеството „решаващ орган” в административното производство, развиващо се пред него, в резултата, на което е издаден обжалваният пред съда административен акт.

Поради гореизложените съображения, на поставения въпрос от Председателя на Върховния административен съд по тълкувателно дело № 10 от 2019г., а именно:

„Допустимо ли е обжалването на определението по чл. 200, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс от административния орган, издател на акта?”

следва да се отговори **отрицателно** – административният орган, издател на акта, не е процесуално легитимиран да обжалва с частна жалба определението по чл. 200, ал. 1 от АПК, защото не притежава качеството страна, участваща в административното производство. Подадената от него частна жалба срещу определението по чл. 200, ал. 1 от АПК е недопустима.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА